

Samorządowa Szkoła Podstawowa nr 6 im. Jana Pawła II we Wrześni

Jak wspierać uczniów

podsumowanie procesu analizy sytuacji i opracowywania strategii działania w zakresie wsparcia uczniów klas VII, VIII

Justyna Józefowicz | 2021 | www.justynajozefowicz.online
kontakt@justynajozefowicz.pl

S T Y K I

Spis treści

CZĘŚĆ 1

Założenia

CZĘŚĆ 2

Proces współpracy

CZĘŚĆ 3

Rezultaty

CZĘŚĆ 4

Narzędzia i wskazówki

CZĘŚĆ 5

Podsumowanie

W październiku 2021 roku, czyli około 1,5 miesiąca od powrotu uczniów do nauki stacjonarnej po okresie pandemii i wakacjach, wśród społeczności jednej z szkół podstawowych na zachodzie Polski nauczyciele, rodzice i uczniowie zwrócili uwagę na nasilenie zachowań, które dotychczas występowały w tej placówce w mniejszym nasileniu lub nie występowały w ogóle.

Punkt wyjścia dla podjętych działań stanowiły nieformalne sygnały, zgłaszane dyrekcji, nauczycielom, psychologom i pedagogom podczas nieoficjalnych spotkań, rozmów korytarzowych, rozmów z rodzicami. Sygnalizowano m.in. spadek motywacji uczniów, nasilenie zachowań trudnych i obniżenie poziomu nauki. Zjawiska te występowały w szkole, ale nie w takim nasileniu i nie tak powszechnie.

**Sygnały – punkt
wyjścia**

Facylitatorka Justyna Józefowicz

Dyrekcja szkoły, w konsultacji z psychologami i pedagogami szkoły podjęli decyzję o zaproszeniu zewnętrznego facylitatora, który przyjrzałby się sytuacji.

Facylitatorka – psycholożka, trenerka, specjalizująca się w radzeniu sobie w sytuacjach trudnych – współpracowała już ze szkołą, miała rozeznanie w zasobach i wyzwaniach szkoły.

facylitacja

1. Założenia

CZĘŚĆ I

Założenia

Po wstępnym rozeznaniu szkoła zdecydowała się na działania procesowe, które pozwoliło na przyjrzenie się sytuacji i wypracowanie kroków zaradczych.

Po wstępnej analizie podjęto decyzję, że szkoła podejdzie do problemu systemowo, z uwagi na to, że:

1. uczniowie są tylko częścią sytuacji. Wprowadzie to ich zachowania standardowo podlegają obserwacji i ocenie, ale zarówno nauczyciele, jak i rodzice, a także inni członkowie społeczności szkolnej mają duży, czasem kluczowy, wpływ na warunki pracy i decyzje innych grup, w tym uczniów.
2. wyzwanie nie dotyczy tylko tej placówki, ale wielu szkół, które w ostatnich miesiącach borykały się z problemem pandemii i nauki zdalnej i hybrydowej. Wiedza o powszechności problemu pochodziła z rozmów, doświadczeń z innymi szkołami i badań własnych.

Systemowość, w tej konkretnej sytuacji zakładała przygotowanie i wdrożenie:

1. procesu komunikacji, obejmującej wszystkich interesariuszy szkoły
2. serii spotkań, pozwalających na podzielenie się różnymi punktami widzenia
3. wypracowanie realnych i efektywnych propozycji, które byłyby do przyjęcia dla każdej z grup

Cel

**podniesienie poczucia
bezpieczeństwa psychicznego
i merytorycznego
społeczności szkolnej w
okresie pandemii**

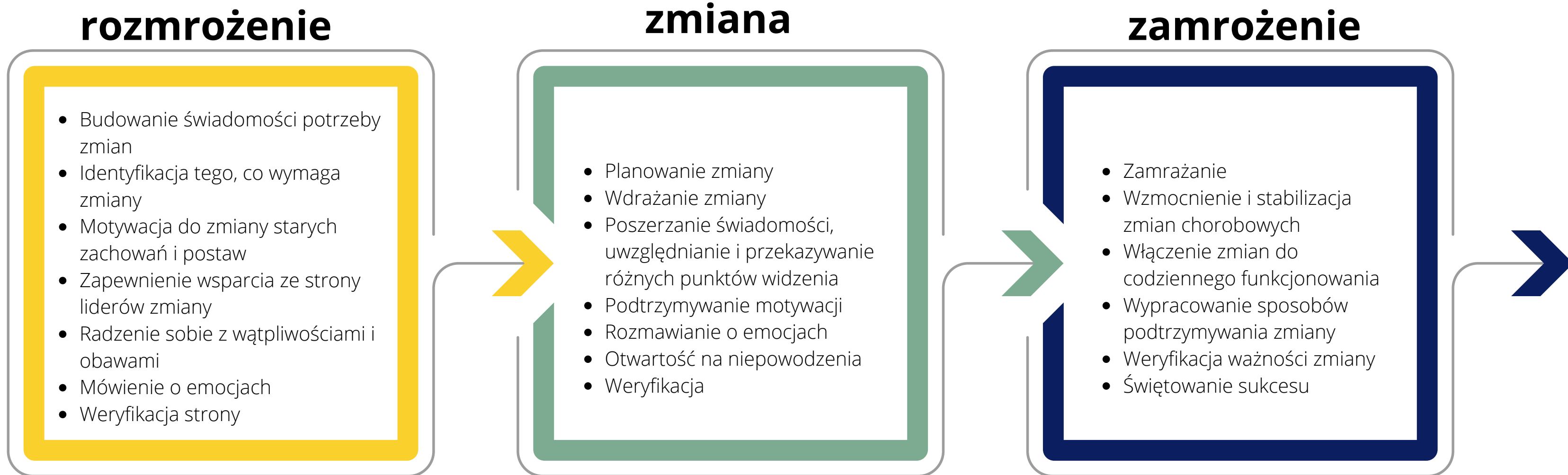
X 2021 >

→ W procesie posilkowaliśmy się m.in. metodologią K. Lewina.
Zaprosiliśmy zainteresowane grupy i osoby. (nauczycieli, rodziców,
psychologów, pedagogów i uczniów klas VII, VIII) To, na ile ktoś wniósł
swój głos, jaki to był głos i kiedy wprowadzony – zależne było od
indywidualnych decyzji.

**Zmiana wg Kurta
Lewina**

Model zmiany Kurta Lewina

Aktualnie jesteśmy wciąż na etapie żółtym (rozmrężania i w niektórych aspektach na zielonym). Jesteśmy z jednej strony w fazie 5. etapu I, czyli pojawiają się wątpliwości, obawy, staramy się przełożyć to, co na kartkach i w teorii na naszą codzienność i wyobrazić sobie co to dla nas samych oznacza, jakie będzie miało konsekwencje i jak chcemy się sami w tym odnaleźć. Z drugiej strony już powoli wchodzimy w fazę Zmiany (zieloną). Sam fakt zaproszenia poszczególnych grup do współpracy już stanowi element zmiany. Jeśli odpowiadamy na pytania i bierzemy udział w dyskusji - spodziewamy się efektów.

Jak reagujemy na zmiany

Planując proces braliśmy pod uwagę indywidualne procesy radzenia sobie ze zmianą.

Jednostkowo różnie radzimy sobie ze zmianami. Część osób traktuje zmianę jako naturalną część życia. Dla części zmiana to proces trudny i niepożądany. Tymczasem aktualnie funkcjonujemy w stanie permanentnej zmiany, co u obu grup może powodować frustrację, zaburzenie poczucia bezpieczeństwa, a co za tym idzie spokoju i komfortu życia.

Na ogólną zmianę nakłada się nasz wewnętrzny proces. Jego ilustrację można prześledzić na kolejnym slajdzie. Warto się zastanowić, w którym miejscu procesu jestem i mieć świadomość, że dynamika zmian zawiera elementy dla nas trudne i niewygodne.

PROCES ZMIANY I ROZWOJU

2. Proces współpracy

CZĘŚĆ 1

Założenia

CZĘŚĆ 2

Proces współpracy

Jak w każdym procesie czas jest wartością – daliśmy sobie czas na przyjrzenie się sytuacji, z różnych stron.

X – XII 2021

Na każdym etapie procesu istotny element stanowiła komunikacja aktualnych działań.

Plan działania

Nasza strategia jest podzielona na cztery osiągalne cele:

1

Analiza sytuacji

- dookreślenie stref wpływu poszczególnych grup
- zdefiniowanie źródeł problemów z perspektywy poszczególnych grup
- sformułowanie potrzeb każdej z grup z perspektywy poszczególnych grup

2

Sformułowanie propozycji działań wspomagających

3

Zdefiniowanie źródeł problemów z perspektywy poszczególnych grup

4

Konsultacje propozycji

3

Wdrożenie propozycji w klasach 7-8 z perspektywą rozszerzenia na inne grupy

3

Monitoring i ewaluacja

Uczestnicy

45

NAUCZYCIELE

300

UCZNIOWIE

280

RODZICE

3

PSYCHOLOGDZY
I PEDAGODZY

1. Jak postrzegam aktualną sytuację
 - jakie widzę wyzwania
 - które z nich są nowe
 - czego potrzebuję w tej sytuacji
 - jakie widzę źródła wskazanych problemów – i na które kto ma wpływ
 - na co ja mam wpływ
 - burza mózgów: jakie ja mogę podjąć kroki, żeby pomóc sobie i innym nauczycielom, rodzicom i uczniom
2. Które z zaproponowanych działań mogę/możemy wprowadzić
3. Czego do tego potrzebujemy

Grupa nauczycieli i rodziców pracowała na własnych wyzwaniach. Uczniowie losowali perspektywę, z której odpowiadali na pytania – wchodzili w role rodziców, nauczycieli lub pozostawali w roli uczniów.

O co pytaliśmy

3. Rezultaty

CZĘŚĆ 1

Założenia

CZĘŚĆ 2

Proces współpracy

CZĘŚĆ 3

Rezultaty

Jak to zrobić?

W wyniku wspólnej pracy przygotowaliśmy pakiet zasad, które – jeśli wspólnie o nie zadbamy – dają szansę na poprawę sytuacji i bardziej przyjazne warunki pracy w tym niełatwym czasie. Zachęcamy do tego, by zapoznać się z powyższym materiałem – to na razie punkt wyjścia. Oczywiście zdajemy sobie sprawę, że każdy podejmie własne decyzje, w jaki sposób potraktuje te podpowiedzi i ustalenia. Jesteśmy w stanie sobie pomóc, ale co ważne – KROK PO KROKU – na jedne rzeczy mamy duży wpływ, na inne mały albo żaden.

Nie na
wszystko mam
wpływ.

Działajmy w strefie swojego wpływu.

WSPARCIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE

Dla ucznennic i uczniów

Zajęcia rozwijające kompetencje społeczno - emocjonalne

Obecnie funkcjonuje 7 grup:

- Kl. I i II : wtorek 5 i 6 lekcja s. 20
- Kl.III : czwartek i środa lekcja 6 s.026
- Kl.6-8 poniedziałki 9 lekcja s. 124
- Klasy 5-6 wtorki 7 lekcja, wtorki 8 lekcja – gabinet pedagoga

Zajęcia rozwijające umiejętności uczenia się:
czwartek 8l., s. 226 (uczniowie nie przychodzą)

Zajęcia o charakterze terapeutycznym

prowadzone przez psychologa:

- Klasy I-III wtorki 7 l s.20, klasy IV-VI czwartki 7 lekcja s.226, klasy VII-VIII piątki 9 lekcja s.226
- Indywidualne konsultacje z psychologiem

Pedagogzy i psycholog realizują zajęcia wychowawcze w kl. 1-8. Od grudnia zostanie zwiększona ilość takich zajęć.

Dla rodziców

- Cykliczne warsztaty dla rodziców, wspierające kompetencje wychowawcze:
czwartki 17.30- 19.30 , świetlica parter.
- Grupa wsparcia - II półrocze, co 2 tygodnie.
Zapisy w sekretariacie szkoły.

Dla nauczycielek i nauczycieli

- od grudnia co 2 tygodnie grupa wsparcia prowadzona przez psychologa i pedagoga
czwartki : 16.30 - 17.30, pokój nauczycielski. Od II półrocza grupa funkcjonuje zamiennie z grupą rodziców.

Wyzwanie: przeciążenie nauką

- brak zadań domowych na przerwę świąteczną
- wskazanie 2 pytań do sprawdzianu/ kartkówki na ocenę dopuszczającą lub podanie pełnej puli pytań na sprawdzian/ kartkówkę
- brak pracy domowej na weekendy – do końca semestru
- kooperacja nauczycieli w obrębie jednej klasy – przestrzeganie zasad regulaminu w kontekście liczby sprawdzianów/ kartkówek w jednym tygodniu
- brak sprawdzianów na części zajęć

ORGANIZACJA PRACY

Wyzwanie; odpoczynek uczniów od mediów

- ograniczenie używania telefonu na terenie szkoły
- dodatkowe przygotowanie przestrzeni szkoły do innego niż telefon spędzania czasu na przerwach (korytarze z przestrzeniami do zróżnicowanych aktywności, zapraszających do interakcji z innymi i budowania relacji, świetlica z planszówkami, kącik ciszy, kinekt, wyrysowane na podłodze gry, tj. klasy)

ORGANIZACJA PRACY

WYzwanie: wsparcie

- dbałość o to, by ocena pełniła funkcję informacji zwrotnej
- wsparcie od nauczyciela (nie zawstydzam, nie komentuję, raczej rozmawiam z uczniem indywidualnie, oferuję wsparcie – jeśli jest taka możliwość – lub rozmawiam o tym, z czego wynika różnica w ocenach)

POSTAWY

Odpowiedzi na zgłoszone pytania dotyczące propozycji

→ Każdy z nas może działać w sferze swojego wpływu. Po stronie nauczyciela jest zarządzanie zadaniami "zlecanymi" i organizacja materiału. Nauczyciel nie ma natomiast wpływu na to, jak ów czas zostanie zagospodarowany przez uczniów. Na to wpływ mają uczniowie oraz - nie zawsze i nie wszędzie - ich rodzice.

Co może zrobić nauczyciel w tej sprawie? Tak zarządzić ilością materiału i sposobem jego dystrybucji (terminy, objętość materiału, sposób weryfikacji), by zostawiać przestrzeń na inne rodzaje działalności uczniów.

To, w jaki sposób uczniowie z tego czasu skorzystają zależy od nich i ich rodziców. Dla jednych będzie to czas na budowanie relacji, dla innych czas na naukę (jednak), a dla kolejnych czas siedzenia przy komputerze. To nie jest strefa wpływu nauczyciela.

→ Podawanie zakresu pytań minimum jest praktyką stosowaną powszechnie w różnych dziedzinach edukacji - od studiów wyższych, po kursy prawa jazdy. Mamy aktualnie praktycznie nieograniczony dostęp do wiedzy. Osoba, która interesuje się tematem/ przedmiotem ma możliwość nauki niezależnie od tego, czy treści są w podręczniku, czy są zadane przez nauczyciela etc. Te osoby, które będą chciały się uczyć, będą się uczyć niezależnie od tego, czy będą miały takie zadanie, czy nie. Jeśli dla ucznia jest pomocne wyznaczenie zadania - warto rozważyć wskazanie owego zadania. Te osoby, które nie mają potrzeby nauki nie nabędą jej poprzez kolejne zadania. Tu warto zastanowić się nad zmianami strategii.

potrzeby fizjologiczne

Wsparcie dzieci w utrzymaniu zdrowego rytmu dnia, czyli odpowiedniej ilości snu, posiłków o określonych porach, np. śniadań.

Brak zachowanego rytmu dnia i głód mogą skutkować trudnościami w koncentracji.

A zdecydowanie w okresie nauki online część dzieci ów rytm dnia ma zaburzony.

Oczekiwanie od dzieci w takim stanie koncentracji i uwagi jest oczekiwaniem niemożliwym do realizacji.

online – jasne zasady

Określenie konkretnych zasad, co do korzystania z mediów i internetu.

W ogólnopolskim badaniu, którego wyniki opublikowano w październiku 2021 r. wskazano na istotną różnicę w postrzeganiu przez dzieci i przez rodziców czasu, jaki dzieci spędzają przy komputerze.

To kilkukrotna różnica. Sprawdźmy, czy wiemy, ile czasu dziecko korzysta z technologii.

rodzice – nauczyciele jedna bramka

Współpraca z nauczycielami we wspieraniu dzieci.

Brak współpracy między dorosłymi nie pomaga dzieciom, może zachęcać do prób wykorzystania tej sytuacji, co czasami działa wbrew interesom i korzyściom.

wspieranie samodzielności

Jest oczywiste, że trudność dziecka czasami stanowi pokusę do zrobienia zadania za dziecko. W efekcie dziecko może dostanie lepszą ocenę, ale: a. nie uczy się, b. dowiadyje się, że samo sobie nie poradzi. Nie warto.

adekwatne oczekiwania

Nieadekwatne, czyli zbyt niskie lub zbyt wysokie oczekiwania wobec dziecka (i siebie), ale też oczekiwania nietrafione, np. dotyczące ocen celujących z przedmiotów, którymi dziecko się nie interesuje, nie są korzystane ani dla nas ani dla naszych dzieci. Być może na tu i teraz dziecko dostanie świetną ocenę, ale informacja na przyszłość: Twoje możliwości i zainteresowania nie są dla mnie istotne. Czy chcemy to powiedzieć?

docenianie

Docenianie dziecka jest istotnym elementem budowania jego poczucia własnej wartości. Nie czekajmy "na coś dużego – aż zasłuży". Doceniajmy wysiłek, starania, plany i cele. Porażka jest częścią życia i informacja, że błędy też są wartością, bo można się z nich uczyć, może być cenną lekcją dla naszych dzieci.

UCZENNICE I UCZNIOWIE

weryfikuj własne cele

Pierwszy krok, jaki można zrobić, by pomóc sobie w aktualnej sytuacji stanowi ustalenie własnych celów – np. celu na najbliższy dzień/ tydzień/ miesiąc, czy semestr. Kiedy nazwiemy cel łatwiej będzie dbać o to, by się do niego przybliżać. I tu może nam pomóc np. "belka postępu", czyli skala od 0 do 10, na której określamy, gdzie znajduje się dzisiaj w kontekście swojego celu, co może zrobić, by być o krok dalej (np. przesunięcie z 4 na 5).

bierz odpowiedzialność za własną naukę

Branie na siebie odpowiedzialności za siebie jest umiejętnością, nie cechą. Wobec tego można tę umiejętność rozwijać. Jak to robić? Metodą małych kroków – zacząć od małej odpowiedzialności, później ją rozwijać. Np. poświęcę 10 minut dziennie codziennie na przedmiot, który lubię najmniej.

planuj i weryfikuj plan dnia

Z planowaniem radzimy sobie różnie. Jedni wcale nie robią planów i potrzebują pomocy w tym zakresie, inni planują za dużo, a potem są sfrustrowani, że im się nie udało. Dlatego warto zastanowić się CO JEST DLA MNIE NAJWAŻNIEJSZE, potem wypisać 3-4 zadania na dany dzień (nie więcej) i skupić się przede wszystkim na nich.

różnicuj aktywności

Aby zachować zdrowie psychiczne KONIECZNE jest zmienianie aktywności, np. jeśli przez 6 godzin siedzę w szkole lub przed komputerem, po tym czasie warto iść na spacer/ trening/ wyprowadzić psa. Jeśli nie mamy takiej możliwości – znajdziemy aktywność, która jest dla nas korzystna i różni się od dotychczasowej tego dnia.

doceniaj błędy

Doceniajmy swój wysiłek, starania, plany i cele. Porażka jest częścią życia i informacja, że błędy też są wartością, bo można się z nich uczyć, może być dla Ciebie cenną lekcją.

doceniaj siebie i innych

Nieadekwatne, czyli zbyt niskie lub zbyt wysokie oczekiwania wobec siebie, ale też oczekiwania nietrafione, np. dotyczące ocen celujących z przedmiotów, którymi się nie interesujesz, nie są korzystne. Jeśli nie masz pewności, po co uczysz się danego materiału, zapytaj jak to może się przydać lub sam/a to sprawdź. Poszukaj w materiale, którego dostarcza szkoła elementów, jakie Ciebie zainteresują. Doceń się za to ;)

Jakie problemy mają uczniowie?

- problemy rodzinne
- zaburzenia emocjonalne
- problemy z nawiązywaniem kontaktów
- rozpraszające uzależnienia

- problemy z emocjami i agresją
- trudności z rozmowami

- stres, problemy z nauką, nacisk rodziców, kłótnie, nie mogą radzić sobie z emocjami

przykładowe wypowiedzi uczniów

Pomysły - co może pomóc w radzeniu sobie z takimi problemami?

- opowiedzieć nauczycielowi jak się czujemy
- wspierać się nawzajem w nauce

Czego potrzebują uczniowie?

- potrzebujemy dobrych przyjaciół
- dobrych wzorów do naśladowania

- wsparcie ze strony nauczycieli
- pomoc psychologiczna
- pomoc od przyjaciół

- mniejszy nacisk ze strony rodziców, więcej odpoczynku, wsparcie emocjonalne, dobre kontakty między uczniami

Jakie rodzice mają problemy?

martwią się o naszą przyszłość związaną z tym, że uczymy się zdalnie i nie odnosi to takich samych skutków jak nauka stacjonarna. Ich dzieci na skutek braku kontaktu z rówieśnikami popadają w depresję, a to przysparza kolejnych zmartwień.

Jak można pomóc rodzicom?

- zapewnić pomoc psychologa
- być bardziej odpowiedzialnym za siebie, aby rodzice mieli więcej czasu dla siebie

Czego potrzebują rodzice?

- brakuje im czasu wolnego przez to, że chodzą do pracy
- psychologa
- spokoju

przykładowe wypowiedzi uczniów

jakie nauczyciele mają problemy?

- zmęczenie
- brak czasu
- stres
- brak władzy wobec uczniów
- bóle głowy
- problemy ze złością
- mętlik w głowie
- za duże obciążenie

czego potrzebują nauczyciele?

- pieniędzy
- skupienia
- dobrych ocen
- modlitwy
- wyspania się
- kawy
- pilnych uczniów
- wiary w uczniów
- dużego pokoju nauczycielskiego
- bryli do patrzenia
- żeby mogli więcej spać

Jak można pomóc nauczycielom?

- nie denerwować nauczycieli
- odnowienie szkoły dla lepszego komfortu nauki
- szacunek (wzajemny)
- mniej lekcji w planie

przykładowe wypowiedzi uczniów

4. Narzędzia i wskazówki

CZĘŚĆ 1

Założenia

CZĘŚĆ 2

Proces współpracy

CZĘŚĆ 3

Rezultaty

CZĘŚĆ 4

Narzędzia i wskazówki

Piramida Masłowa

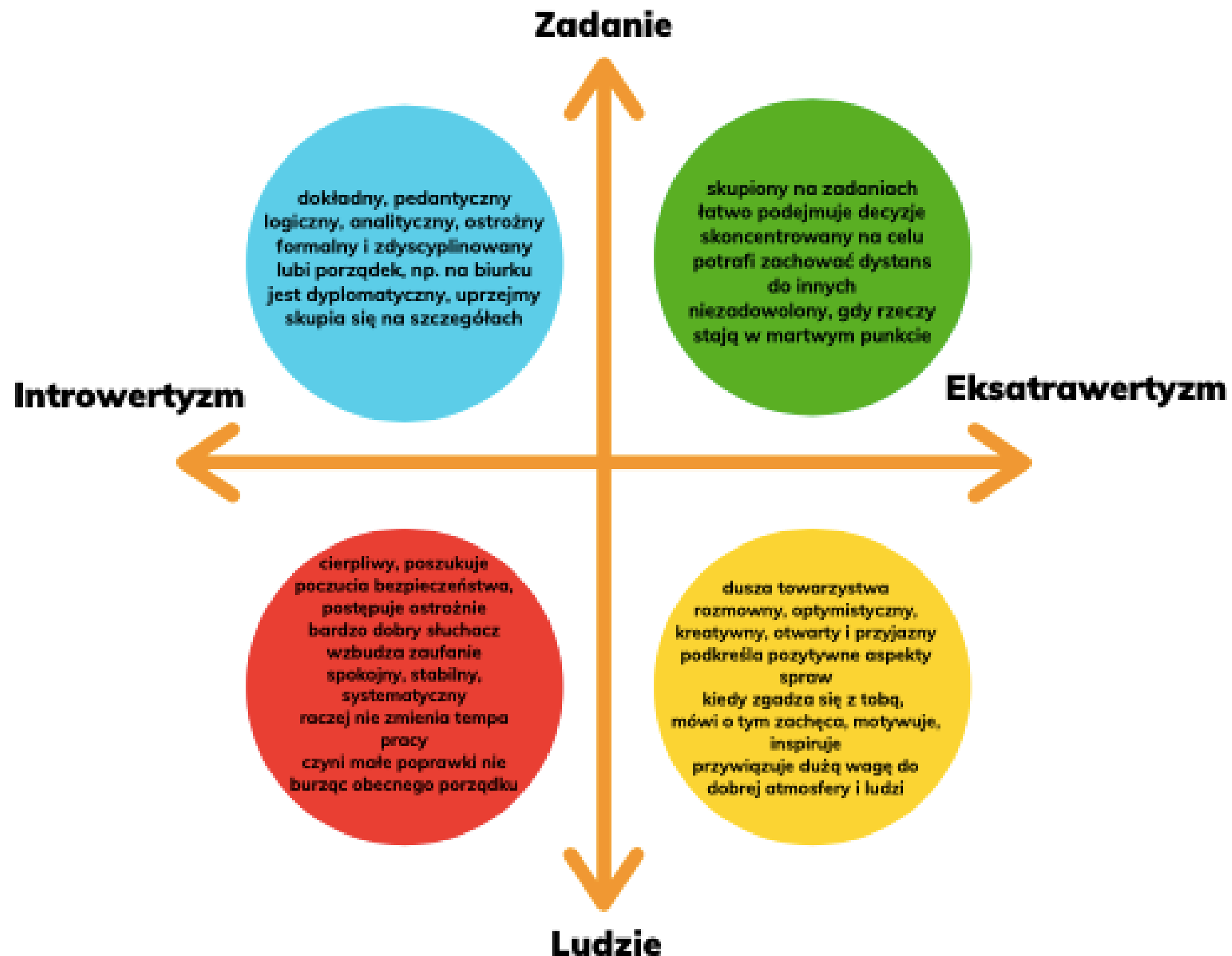
Aby człowiek zdrowo funkcjonował i mógł się rozwijać powinien przede wszystkim zatroszczyć się o podstawowe potrzeby. W przypadku dzieci i młodzieży, kiedy na poziomie rozwojowym aktywność ich mózgów niekoniecznie sprzyja rozwadze i hamowaniu "chcenia" na rzecz zdrowego rozsądku, ważne jest, aby osoby dorosłe, które mają możliwość zaobserwować i wpłynąć na higienę dnia dziecka - robiły to. Co jest bazą? SEN, POSIŁKI, RUCH.

Składowe zaangażowania

Oczekujemy zaangażowania od siebie i od uczniów. Tymczasem warto sprawdzić, czy spełnione są 4 warunki, które stanowią bazę zaangażowania. Po pierwsze, czy osoba ma **poczucie wpływu** na to co się dzieje, na decyzje, które jej dotyczą. Np. mówimy do kogoś: "Zrób to proszę". Czy może wybrać? (np. kolejność czas, poziom trudności) Czy ma być tylko dostawcą rozwiązania? Warto zadbać wcześniej o wyjaśnienie celu, dla którego osoba miałaby zostać zrobione, **celu i wartości**, do jakich się odwołujemy. Jeśli celem jest otrzymanie oceny – budujemy pułapkę motywacyjną. Skoro tylko ocena stanowi motywator, tylko dla niej będziemy się uczyć. To nie pomaga. Trzecia kwestia – zainteresowanie się, czy osoba posiada **kompetencje** dla realizacji zadania lub ma możliwość poprosić o pomoc kogoś, kto owe kompetencje posiada. I na koniec – doceńmy pracę, starania, te elementy, które zostały zrealizowane, sposób myślenia, oryginalne rozwiązania, większe niż zazwyczaj skupienie... Powodów docenienia – nawet jeśli rozwiązanie nie będzie właściwe – znajdziemy sporo.

Style myślenia

Każdy z nas jest inny. Oczekiwanie od drugiej osoby, np. ucznia, że będzie myślał i zachowywał się dokładnie tak jak wskazany przez nas wzorzec może okazać się samoutrudniaczem. Dlaczego?

1. Są osoby, które mają tak jak my i odpowiedzą na nasze oczekiwania, ale to jest ułamek całości.
2. Inne mają zupełnie inny styl myślenia i zachowania, jakich oczekujemy są dla nich niezrozumiałe. Ci się będą buntować.
3. I na koniec – i to jest najtrudniejsza grupa – ci, którzy zrobią to, o co prosimy, ale tylko dlatego, że chcą nas zadowolić. Nie będą się rozwijać, będą tylko odpowiadać na oczekiwania. Nie robimy tego ani sobie ani im. Co robić? Obserwować. Pytać. Dawać wybór tam, gdzie to możliwe.

Plastyczność inteligencji

Nastawienie na trwałość

Inteligencja jest stała

WYZWANIE

...omijasz wyzwania

PRZESZKODY

...stajesz się defensywny i szybko się poddajesz

WYSIŁEK

...widzisz wysiłek jako coś niepotrzebnego i złego

KRYTYKA

...ignorujesz przydatne rady i feedback

SUKCES INNYCH

...czujesz się zagrożony sukcesem innych

W WYNIKU TAKIEGO MYŚLENIA CZŁOWIEK OSIĄGA STAGNACJĘ I NIGDY NIE DOSIĘGA PRAWDZIWEGO POTENCJAŁU

Nastawienie na rozwój

Inteligencję można rozwijać

WYZWANIA

...lubisz wyzwania

PRZESZKODY

...gdy się pojawiają, wytrwale brniesz dalej

WYSIŁEK

...postrzegasz go jako drogę do sukcesu

KRYTYKA

...uczysz się z otrzymanych rad i feedbacku

SUKCES INNYCH

...jest dla Ciebie inspiracją i lekcją

TAKIE MYŚLENIE ROZMOWIA CZŁOWIEKA I POZWALA MU OSIĄGNĄĆ MAKSYMALNY ROZWÓJ

Carol Dweck wyróżniła growth mindset i fix mindset, czyli nasze wewnętrzne ustawienia. Pierwszy sprzyja rozwojowi, drugi tylko zabezpiecza.

Szansę na ten pierwszy ma każdy – można mu to ułatwić wskazując iż trudność, niepowodzenie jest elementem drogi. Pozwalanie na błędy, obserwowanie, gdzie je popełniamy, przyglądanie się im z ciekawością, nie ze strachem pozwala eksplorować własne możliwości..

Analiza SWOT

Analiza SWOT – jedno z podstawowych narzędzi samoanalizy. Warto od czasu do czasu zatrzymać się i zweryfikować, gdzie jestem w danym momencie – co jest moją siłą i na czym mogę polegać, a co – tu i teraz – utrudnia mi funkcjonowanie. Do użycia przez uczniów. I nie tylko.

5. Podsumowanie

CZĘŚĆ 1

Założenia

CZĘŚĆ 2

Proces współpracy

CZĘŚĆ 3

Rezultaty

CZĘŚĆ 4

Narzędzia i wskazówki

CZĘŚĆ 5

Podsumowanie

→ Dotychczasowe działania stanowią tylko punkt wyjścia dla dalszej pracy. Przed nami czas wdrażania ustaleń, obserwacji, monitorowania co działa, co trzeba zmienić i ewentualnych modyfikacji.

Według Owidiusza kropla drąży skałę nie siłą lecz częstym spadaniem. Dlatego przyglądamy się sobie i innym w tym procesie, mówmy o potrzebach, szukajmy wsparcia.

Kiedy, jeśli nie teraz?

Powodzenia!

W razie pytań lub wątpliwości zapraszam do kontaktu.

Przydatne linki

- 1.1. Buchner, A., Majchrzak, M., Wierzbicka M. (2020). Edukacja zdalna w czasie pandemii. Raport z badań. Centrum cyfrowe. <https://centrumcyfrowe.pl/edukacja-zdalna-w-czasie-pandemii-1-edycja/>
- 2.2. Buchner, A., Wierzbicka M. (2020). Edukacja zdalna w czasie pandemii. Raport Spółdzielni Otwartej Edukacji. Centrum cyfrowe. https://centrumcyfrowe.pl/wp-content/uploads/sites/16/2020/11/Raport_Edukacja-zdalna-w-czasie-pandemii.-Edycja-II.pdf
3. Grzelak, S., Żyro, D. (2021). Jak wspierać uczniów po roku epidemii? Wyzwania i rekomendacje dla wychowania, profilaktyki i zdrowia psychicznego. Raport oparty na wynikach badań, przeprowadzonych wśród uczniów, rodziców i nauczycieli w okresie 04.2020 – 01.2021
4. Jacy ludzie taka szkoła. Osobiste doświadczenia z pandemii. (2021). Łuczyńska, A., Pyżalski, J. <https://www.szkoiazklasa.org.pl/materialy/publikacja-jacy-ludzie-taka-szkola-osobiste-doswiadczenia-z-pandemii/>
5. Plebańska, M., Szyller, A., Sieńczewska, M., Edukacja zdalna w czasach covid-19. Raport z badania. [https://kometa.edu.pl/uploads/publication/941/24a2_A_a_nauczanie_zdalne_oczami_i_nauczycieli_i_uczniow_RAPORT.pdf?v2.8](https://kometa.edu.pl/uploads/publication/941/24a2_A_a_nauczanie_zdalne_oczami_nauczycieli_i_uczniow_RAPORT.pdf?v2.8)
6. Ptaszek, G., Stunża, G. D., Pyżalski, J., Dębski, M., Bigaj, M. (2020). Edukacja zdalna: co stało się z uczniami, ich rodzicami i nauczycielami? Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. https://zalnenauczanie.org/wp-content/uploads/2020/10/ZDALNA-EDUKACJA_FINAL.pdf
7. Pyżalski, J. (2021). Zdrowie psychiczne i dobrostan młodych ludzi w czasie pandemii COVID-19 – przegląd najistotniejszych problemów. Dziecko Krzywdzone. Teoria, badania, praktyka, 20(2), 92–115.
8. Sobiesiak-Penszko, P., Pazderski, F. (2020). Dyrektorzy do zadań specjalnych – edukacja zdalna w czasach izolacji. Prezentacja wyników badania. https://www.isp.org.pl/uploads/drive/aktualnosci/RAPORT_Dyrektorzy_do_zadan_specjalnych_08.06.pdf

Dziękujemy!

justyna.jozefowicz@styki.com.pl
www.justynajozefowicz.online

S T Y K I